

for Folketinget, men i en Skikkelse, som paa enkelte Punkter afviger fra den, hvori det blev vedtaget her i Tinget ved tredie Behandling. De af Landstinget indførte Ændringer ere ikke af principiel, men af rent saglig Natur, og heller ikke meget stærkt indgribende kan man vel nok have Lov til at sige, hvorfor jeg ogsaa har kunnet tiltræde dem, omend med nogen Betænkelighed. Min Betænkelighed har været af rent finansiel Natur, hvilket vil fremgaa af min Omtale af Ændringerne, naar jeg nu kommer til at referere de Forandringer, som ere skete under Behandlingen i det andet høje Ting.

Som ærede Medlemmer ville have set, er der i den Betænkning, som er afgiven af Udvalget i det andet Ting, udtalt Ønsker om at komme til mere indgribende Ændringer af Forslaget, saaledes som det forelaa fra Folketingets Side, idet man dels har været inde paa at ville have gennemført en Procentberegning for Takstforhøjelsen og dels ogsaa har næret Tanker om at gaa tilbage til Regeringens oprindelige Forslag, altsaa til det faste Tillæg, et Tillæg af 5 Øre for tredie Klasse og 10 Øre for anden Klasse. Endvidere har der ogsaa været stillet Forslag i det andet Ting om helt at fravige Lovgivningsmagtens hidtil fulgte Princip med Hensyn til Fastsættelsen af Taksterne, idet et Mindretal har stillet Forslag om, at man i Fremtiden helt overlod det til Administrationen ud fra forretningsmæssige Hensyn sammen med et Jernbaneraad at fastsætte Taksterne. Imidlertid enedes et Flertal i Udvalget i det andet Ting om at tiltræde Folketingets Affattelse med Hensyn til Persontaksterne.

Derimod blev der for Godstaksternes Vedkommende foretaget enkelte Ændringer, der, som sagt, ikke ere af principiel, men af saglig Natur. I Betænkningen er der ogsaa fremsat visse Ønsker i Tilslutning til Udtalelserne i den Betænkning, som blev afgiven af Folketingets Udvalg med Hensyn til Takstansættelsen for enkelte Varers Vedkommende. Der blev i Folketinget saaledes henstillet, at der blev foretaget Lempelser for visse Varer, de tunge, mere fyldende Varer, som bleve omtalte under Behandlingen henede. I Landstinget har man ganske sluttet sig til disse Udtalelser og ogsaa nævnt nogle andre Varer, som man mente maatte komme ind under det samme Begreb. Man har saaledes nævnt Kasæinindustrien, for hvilken man mente, der maatte foretages visse Lempelser, og ligeledes nævnt Forsendelsen

af Mælk. Med Hensyn til Kasæinindustrien kan det jo være ret rimeligt, at der tages visse Hensyn overfor denne ny opdukkende Industri, som ser ud til at blive af nogen Betydning. Med Hensyn til Forsendelse af Mælk er Forholdet jo betydeligt vanskeligere, idet denne Vare er saa dyr, at den ikke kan sammenlignes med de andre tungere og fyldende Varer, Mursten, Hø og Tørv og lignende. Det vil jo heller ikke være muligt at have forskellige Stykgodstakster for de forskellige Varer, men derimod kan man tage under Overvejelse, om man for Forsendelsen af Mælk kunde benytte den laveste Konstant.

I Landstinget har man indført en Ændring om, at der bør kunne dispenseres fra Bestemmelsen om Forudbetaling for brugt Emballage. Denne Ændring er jo af saa ringe Betydning, at jeg ikke har næret nogen som helst Betænkelighed ved at tiltræde den. Dernæst har man indført en Ændring om, at Bestemmelsen om, at Dobbeltbilletter kun skulle gælde indenfor en Afstand af 20 km, kan udvides saaledes, at hvis der ikke netop findes et Ekspeditionssted indenfor denne Afstand, skulle Dobbeltbilletterne gælde til det næste Ekspeditionssted. Dertil er endvidere føjet en Bestemmelse om, at dette ikke gælder for Færgetrækninger; det vil altsaa sige, at en rejsende vil ikke kunne begynde sin Rejse 19 km fra København og saa paa en Dobbeltbillet rejse over til Malmø. Saa er der indsat en Bestemmelse om, at Taksterne for Fragtstygods og almindeligt Vognladningsgods i intet Tilfælde maa være mere end en Trediedel over de den 1. Januar 1911 anvendte Takster, og at Taksterne for brugt Emballage ikke maa være over Halvdelen højere.

Der er ligeledes indført en Bestemmelse om, at Havnebanetaksterne maa ikke opkræves med et højere Beløb end 1 Kr. 25 Øre pr. Vogn uden Hensyn til dens Bæreevne eller Belastning. I Landstinget var der Stemning for at gaa endnu noget lavere, men under Forhandlingerne lykkedes det at komme til Enighed om, at der i Fremtiden skulde svares 1 Kr. 25 Øre. Forholdet er nemlig dette for Havnebanetaksternes Vedkommende, at der for visse Strækninger her i København kun har været svaret 1 Kr. uanset Vognens Bæreevne og Belastning. Dette har medført, at der har været rettet megen Kritik mod Havnebanetaksterne for Provinsbyer og Havnebyer, hvor man har haft højere Takster, idet man har ment, at Taksterne